

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 21.08 d.d. 19 april 2021 te Amsterdam (mr. R. Imhof, mr. C.P. Bleeker en A.H.J. Alfrink).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- een klachtschrift met bijlagen d.d. 30 juli 2020;
- aanvullende stukken met acceptatieformulier d.d. 10 augustus 2020;
- verweer deelnemer d.d. 14 september 2020;
- repliek betrokkene d.d. 17 september 2020;
- dupliek raadsman deelnemer d.d. 11 oktober 2020.

De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 22 maart 2021 te Amsterdam.

Op de zitting is betrokkene verschenen tezamen met de heer [X] (vader) en namens de deelnemer mr. [Y] (advocatenkantoor).

Ter zitting hebben partijen hun standpunt (nader) toegelicht.

2. Standpunt van partijen

2.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een doorlopend krediet (contractnummer *****287). Betrokkene acht de registratie disproportioneel.

2.2. De deelnemer voert gemotiveerd verweer. De klacht is ongegrond en de registratie niet disproportioneel.

2.3. Op hetgeen partijen in de schriftelijke stukken hebben gesteld en ter zitting hebben verklaard wordt in de beoordeling voor zover nodig ingegaan.

3. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

3.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een doorlopend krediet met contractnummer *****287 met een A op 16 oktober 2014 en een code 2 op 16 april 2018. Het geregistreerde bedrag is (uiteindelijk) EUR 6.250. De werkelijke einddatum van de overeenkomst is 1 februari 2019.

3.2. Het krediet is afgesloten in juli 2011 in verband met een door de deelnemer uitgegeven credit card. Kort na uitgifte van de credit card is het krediet vrijwel volledig benut. Medio december 2011 was het uitstaande saldo EUR 4.988,58. Betrokkene had de verplichting om op het uitstaande saldo tenminste 2,5% af te lossen de maand erna. In september 2012 verzoekt betrokkene om de bestedingslimiet te verhogen tot EUR 6.250, waarmee de deelnemer instemt. Vanaf mei 2013 komt betrokkene de verplichtingen uit het krediet nog maar gebrekkig na. In oktober 2014 is sprake van een registreerbare achterstand. De deelnemer heeft betrokkene voor registratie ervan gewaarschuwd, maar betrokkene heeft de achterstand niet betaald waarna een A is geregistreerd. In januari 2015 was de totale schuld opgelopen tot EUR 6.576,87. Betrokkene heeft toen door middel van de cessie van loon geprobeerd een betalingsregeling met de deelnemer na te komen. Dat is niet gelukt. De deelnemer heeft de vordering overgedragen aan de deurwaarder die betrokkene heeft gedagvaard. Dat heeft geleid tot een verstekvonnis d.d. 18 mei 2016 waarin betrokkene is veroordeeld tot betaling van EUR 6.100,11 te vermeerderen met rente en kosten. In dat bedrag was begrepen een boete van EUR 1.000, die de deelnemer had gevorderd omdat betrokkene de credit card niet op de contractueel bepaalde wijze had geretourneerd aan de deelnemer, nadat deze was ingetrokken.

Betrokkene heeft uiteindelijk het gehele bedrag inclusief kosten en boete voldaan in februari 2019.

Betrokkene doet een beroep op disproportionaliteit.

3.6. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in

staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of financiering van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een (negatieve) registratie die in veel gevallen verhindert dat betrokkene een krediet kan afsluiten.

3.7. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoont dat hij of zij heeft bij schrapping van de registratie, bijvoorbeeld in de vorm van een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd.

3.8. Betrokkene heeft inmiddels een huurwoning betrokken. Hij stelt een substantieel belang te hebben omdat hij zijn “droomhuis” niet heeft kunnen kopen vanwege een afgewezen hypotheekaanvraag. Het kopen van een woning zou lagere woonlasten met zich meebrengen. Door de registratie is sprake van een gedwongen andere woonsituatie. De Commissie oordeelt dat betrokkene voor schrapping van de registratie voldoende belang heeft gesteld. De vraag is of dit belang zo zwaar weegt, dat de belangenafweging in zijn voordeel uitvalt. Daarvoor spelen ook de overige omstandigheden van de zaak een rol.

3.9. Ten aanzien van het ontstaan van de schuld kan niet worden vastgesteld dat sprake is geweest van verzachtende omstandigheden. Het krediet is door de hoge credit card uitgaven vrij snel geheel benut, waarna betrokkene een verhoging van de bestedingsruimte/de kredietlimiet heeft gevraagd tot EUR 6.250, wat de deelnemer heeft toegestaan. Ook die extra kredietruimte is door betrokkene gebruikt. De uitgaven zijn gedaan in een periode dat betrokkene nog een relatie met zijn inmiddels ex-partner had. Die relatie is naar eigen zeggen van betrokkene in januari 2017 geëindigd. De Commissie stelt vast dat de schuld en de betalingsproblemen in beginsel verwijtbaar zijn ontstaan.

3.10. Vast staat dat betrokkene heeft geprobeerd middels betalingsregelingen en cessie van loonaanspraken de schuld af te lossen en dat hij daarover in verbinding stond met de deelnemer. Dat is op zichzelf positief. Betrokkene is er toch niet in geslaagd de schuld op betrekkelijk korte termijn terug te betalen. De cessie van de loonaanspraken kon niet worden doorgevoerd, onder meer omdat betrokkene van werkgever wisselde, maar los daarvan had betrokkene lange tijd eenvoudigweg niet de middelen om de schuld terug te betalen, zo moet de Commissie vaststellen. De vader van

betrokkene heeft verklaard dat hij zich tegenover de deelnemer borg had gesteld voor de verplichtingen van betrokkene, maar dat is op zichzelf geen omstandigheid die in de te maken belangenafweging een doorslaggevende rol kan spelen, hoewel het voor de deelnemer wel een geruststellende gedachte moet zijn geweest. Betrokkene heeft verklaard dat hij de problemen zonder de hulp van zijn vader wilde oplossen en ook niet tot de wettelijke schuldsanering wilde toetreden. Dat duidt erop dat betrokkene een goed ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel had en niet wegliep voor de schuld en de verplichtingen, ook niet jegens andere schuldeisers die allen zijn terugbetaald.

3.11. Uiteindelijk is betrokkene erin geslaagd om ook de onderhavige schuld geheel terug te betalen, toen zijn financiële situatie het weer toeliet, inclusief de boete die de deelnemer in rekening heeft gebracht. Het terugbetalen van de schuld weegt voor betrokkene wel positief, ook al is het niet meer dan waartoe hij contractueel was gehouden.

3.12. Deze zaak vraagt om een afweging tussen de omstandigheden uit het verleden die zien op het (verwijtbare) ontstaan en het gedurende langere tijd voortduren van de betalingsproblemen wegens betalingsonmacht en de situatie dat betrokkene financieel weer gezond was/werd waardoor hij zijn schulden heeft kunnen aflossen. Alles overziende weegt het belang dat moet worden beschermd door handhaving van de registratie zwaarder dan het belang van betrokkene om (nieuwe) leningen aan te kunnen gaan. De voor betrokkene gunstig wegende omstandigheden zijn bij elkaar toch niet voldoende om de belangenafweging in zijn voordeel te laten uitvallen. Daar komt bij dat de woonsituatie van betrokkene geborgd is door de huurwoning waarin hij momenteel woont. Ook weegt mee dat de werkelijke einddatum dateert van februari 2019 en derhalve pas een relatief korte periode is verstreken sinds die datum en nog niet voldoende kan worden vastgesteld of de financiële huishouding van betrokkene blijvend stabiel is.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de klacht van betrokkene ongegrond is.